

Ode till Vindleka

Mel: *Lugnare vatten*, Kjell Höglund. Text: *Håkan Robertsson*

En sensommarhelg om året, när luften är klar och ren
gikt och skavanker de läkas, ett förunderligt fenomen.
Strapatsresebolaget stävar ut i en Rahapsody.
Sargad av alla strapatser, hör besättningens elegi:

Lugnare vatten, makligare sjö,
Och vid horisonten Lycksalighetens ö.
Vågorna häver sig, i tunga tysta kullar.
Havet är en moder som förbarmar sig och rullar

Vardagen är besegrad, -Ska vi inte ta en Whisky snart?
Vinden sliter i riggen, Vindleka skjuter fart.
Skepparn pinar på kryssen, mot en efterlängtdad kust.
Besättningen börjar att krokna, men Vidleka darrar av lust.

Lugnare vatten, makligare sjö,
Och vid horisonten Lycksalighetens ö.
Vågorna häver sig, i tunga tysta kullar.
Havet är en moder som förbarmar sig och rullar

Det fantiserar om ViseWesthuset, om Gammeldansk och Øl
Fläkrökta sillar och raagbrød, middag på Christiansø.
Bryggesupen riggas, Gudhjem här kommer vi
Väl i hamnbassängen får stormen gärna ta i

Stormar Noran, blir det mera sjö? (kanske snö)
Vad bryr oss vi, på Lycksalighetens ö
Vågorna häver sig i tysta tunga kullar
Havet är en moder som förbarmar sig och rullar